

WAT TE DOEN MET HET ASSENDELFTER HOEN?

door R. Weites, het Klaphek 3, 3434 NX Nieuwegeln

Omdat ook mij dit ras boeide, besloot ik enkele dieren hiervan te bemachtigen. Van een welwillend iemand die onze stichting vertegenwoordigde in Noord-Holland, kreeg ik een aantal hennen en een haan voor een zacht prijsje. Uit Drenthe haalde ik nog een paar dieren en zo begon vorige zomer de start van de Assendelfters. Enkele weken na huisvesting bij mu legden ze al volop eieren en ik vroeg me af waarom zo'n ras nu eigenlijk met uitsterven bedreigd wordt. De eieren zijn goed van formaat, niet te groot en niet te klein. Bovenal had je een pracht koppel kippen in je hok, waar je dan ook graag reclame mee maakte. Boze tongen beweerden dat het ras erg wild was, maar ik heb daar niets van gemerkt. Het was februari en het eerste aantal eieren ging de broedmachine in. Bij mij is het hele jaar geen een van de zeven hennen broeds geweest. Van de twaalf eerste eierinleg kreeg ik zeven kuikens, waarvan er twee al binnen een dag na uitkomst stierven. Ze waren erg slap op de benen. Met de overigen ging het goed en die zijn nu te bewonderen als jonge hennen en hanen. Naderhand heb ik nog twee keer machinaal gebroed en het resultaat is dat ik nu elke ochtend te vroeg gewekt wordt door een hele serie hanen die duidelijk te horen geven dat de Assendelfter nog lang niet is uitgestorven!

Nog enkele mij bekende fokkers hebben ook redelijk goede resultaten behaald met het fokken van dit zo mooie ras. Een Nederlands ras, dat zeker een plaats verdient tussen alle andere, ook al zouden die beter zijn. Vaak staan voorbijgangers stil bij mijn hokken en vragen me welk een mooie kip in dat hok zit. Dat is de Assendelfter, maar velen kennen hem niet.

Naar aanleiding van de redelijk goede fok dit jaar mogen we verwachten dat het aantal inzendingen op shows in Nederland iets zal toenemen. De klacht van veel fokkers is dat de eisen voor de Assendelfter te zwaar zijn en deze te snel een onvoldoende krijgt op kleine schoonheidsfoutjes. Temeer omdat dit ras zeer ondervertegenwoordigd is op shows, zouden de maatstaven iets soepeler moeten worden gemaakt. De animo verdwijnt bij veel fokkers wanneer ze met allemaal zogenaamd niet voor de fok geschikte dieren naar huis worden gestuurd. Daar heb je dan je best voor gedaan om de Assendelfter, die er bijna niet meer was, mee te helpen om terug te komen. Laat men daarom een lichte aantekening maken op de keuringskaarten, maar niet direkt diskwalificeren! AIS we twee jaar verder zijn kunnen de touwtjes iets strakker aangetrokken worden. Je zal zien dat dan binnen een aantal jaren de beste exemplaren overblijven en zodoende een ieder die het ras een warm hart toedraagt tevreden stelt.

Uiteraard geldt dit niet alléén voor de Assendelfter, maar voor alle rassen en diersoorten die er niet meer voldoende zijn. Zo zijn we al lang blij wanneer een geit nog iets van een zwart/bont tekening in zich meedraagt. Door er mee door te fokken is het haalbaar weer een goed exemplaar te krijgen. Dit geldt ook voor een aantal eendensoorten en meer van dat al waar nog maar weinig van over is. We nemen voorlopig ook genoegen met een nog niet honderd procent zuivere Groninger hengst. Op shows moet gestimuleerd worden dat een zeldzaam ras behouden wordt ondanks enkele schoonheidsfoutjes.

De stichting zelf zou ook een bepaalde waardering kunnen sturen naar diegenen die een zeldzaam ras proberen te behouden. Het is niet onmogelijk dat dit gebeurt. Op de Noordshow in Zuidlaren in het begin van 1981 zag men op de hokken van de Assendelfters en de Groninger Meeuwen bloemen staan. Duidelijk een trekpleister voor mensen die dan ook even stil bleven staan voor deze dieren! En zo moet het zijn.

Tot ziens met uw Zeldzaam Huisdier!